

نگاهی به درخواست‌های آموزگاران در روز آموزگار

در آستانه روز آموزگار در ایران، فرهنگیان در شهرهای مختلف، برای چندمین بار تجمع اعتراضی برگزار کردند. در بعضی شهرها جو امنیتی وجود داشت و در بعضی شهرها پلیس با آموزگاران معترض درگیر شد. عده زیادی از فعالان صنفی بازداشت و احضار شده‌اند. آموزگاران چه می‌خواهند؟ در روز آموزگار نگاهی بیاندازیم به خواست‌ها این زحمتکشان و سازندگان فردای جوانان ایران.

اجرای کامل رتبه بندی و همسان سازی حقوق بازنشستگان

آموزگاران خواستار اجرای کامل طرح رتبه بندی و طرح همسان سازی هستند. در بیش از دو دهه گذشته، آموزگاران به پایین بودن میزان حقوقشان اعتراض داشته‌اند و این اعتراض‌ها در نهایت به تصویب طرح همسان سازی و رتبه بندی معلمان انجامید. اما هنوز از اجرای این طرح خبری نیست.

طرح رتبه بندی استناد به فصل ششم سند تحول بنیادین آموزش و پرورش است که سال ۱۳۹۰ در شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید. بر اساس این طرح، حقوق معلمان باید از یک دهه قبل بر اساس سطح کیفی آن‌ها مشخص می‌شد اما این طرح هنوز اجرا نشده است.

خواست‌های معیشتی

افزایش تورم و فقیرتر شدن خانواده‌های در ایران غیرقابل تحمل است. آموزگاران همراه با کارگران و دیگر زحمتکشان برای رسیدن به خواسته‌هایشان دست به تجمع اعتراضی می‌زنند. آموزگاران شاغل با آموزگاران بازنشسته و کارگران در اعتراض به وضعیت معیشتی نامناسب همبستگی کامل دارند.

آموزش رایگان

آموزگاران خواهان آموزش رایگان و برابر برای همه‌ی کودکان ایران هستند. آنها بر اجرای اصل ۳۰ قانون اساسی مبنی بر آموزش و پرورش رایگان پافشاری می‌کنند. این دیگر خواست فقط آموزگاران نیست بلکه خواست همه‌ی مردم ایران است.

آموزگاران مخالف خصوصی سازی آموزش هستند، زیرا اکثریت پدران و مادران جامعه قادر نیستند فرزندان خود را به مدارس به اصطلاح غیرانتفاعی بفرستند.

کمبود امکانات آموزشی

آموزگاران به کمبود امکانات آموزشی اعتراض دارند. در بسیاری از کلاس‌ها نه وسایل گرمایش وجود دارد و نه ابزارهای آموزشی مناسب. آنها هنگام تدریس کلاس‌های مجازی با این مشکل روبرو هستند که بسیاری از دانش آموزان گوشی ندارند. آنها به عدم اختصاص بودجه به آموزش نونهالان، به ویژه در مناطق محروم و حاشیه انتقاد دارند.

نفی آموزش ایدئولوژیک

آموزگاران به روشنی از نقش ویرانگر آموزش ایدئولوژیک و گسترش خشونت آگاهند و خواهان آموزش انساندوستی و صلح‌طلبی و پایان دادن آموزش ایدئولوژیک و خشونت‌گستر هستند.

آنها ایران ستیزی دانش‌سنیزی و برخورد نابرابر با دختران و زنان در محتوای کتاب‌های درسی را زیان‌بار می‌دانند و خواهان شرکت آموزگاران فرهیخته در تدوین کتاب‌های درسی هستند.

بسیاری از آموزگاران از آموزش دروغ و تبلیغاتی که با واقعیت سازگاری ندارد به دانش‌آموزان در رنج هستند و نمی‌توانند به فرزندان ایران دروغ بگویند.

حق تشکلیابی

آموزگاران خواهان حق تشکلیابی و پایان دادن به امنیتی‌کردن مبارزات صنفی خود هستند.

پایان سرکوب و آزادی آموزگاران زندانی

جمهوری اسلامی تظاهرات مسالمت‌آمیز و درخواست‌های به حق آموزگاران را امنیتی می‌بیند و به‌جای گفتگو با نمایندگان تشکل‌های صنفی آموزگاران، آن را با ضرب و شتم، دستگیری و زندان پاسخ می‌دهد. عده زیادی از آموزگاران دستگیر شدند و آموزگان خواهان آزادی همکاران زندانی خود هستند.

جنبش آموزگاران پیگیر و خستگی‌ناپذیر، دارای اهداف روشن و منسجم است و می‌تواند و باید سرمشق پیشه‌های دیگر قرار گیرد. این جنبش علیرغم سرکوب، سازمان‌یابی سراسری را با فراست و کاردانی مدیریت کرد و در تجربه عملی پخته، منسجم و آبداده شد. این جنبش پویانده است و به فرد متکی نیست و دستگیری‌ها پیشروی آنها را سد نمی‌کند. تجربه‌های این جنبش سرمایه کلان مردم ایران در را رسیدن به رفاه همگانی و منزلت انسانی است.

امید آنکه پیشه‌های دیگر نیز خود را چون معلمان به شکل سراسری سازمان دهند و به همکاری و همگامی با آموزگاران جنبش عدالت‌خواهی و منزلت‌طلبی گسترده را در ایران به‌پیش ببرند.

به امید آن روز.

احد قربانی دهناری

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲ مه ۲۰۲۲

پ.ن. برای آشنایی بیشتر با خواست‌ها و اندیشه‌های آموزگاران ما به کانال تلگرام «شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران» مراجعه کنید:

<https://t.me/kashowra>